

گفتارهای شاهنامه

دوران ایران کهن

نویسنده: محمد رسولی

گفتارهای شاهنامه

(دوران ایران کهن)

محمد رسولی

انتشارات سبزان

سپاهان	رسولی، محمد، ۱۳۵۰ -
عنوان قراردادی	شاهنامه، برگزیده، شرح
عنوان و نام پدیدآور	گفتارهای شاهنامه (دوران ایران کهن) / محمد رسولی.
مشخصات نشر	تهران: سبزان، ۱۳۹۹
مشخصات ظاهری	۱۳۶ ص.
شابک	978-600-117-543-5
وضعیت فهرست نویسی:	فیبا
موضوع	فردوسي، ابوالقاسم، ۳۲۹ - ۴۱۶ق. شاهنامه -- نقد و تفسیر
Ferdowsi, Abolqasem. Shahnameh -- Criticism and interpretation	
موضوع	شعر فارسي -- قرن ۴ق. -- تاريخ و نقد
Persian poetry -- 10th century -- History and criticism	
شناسه افزوده	فردوسي، ابوالقاسم، ۳۲۹ - ۴۱۶ ق. شاهنامه . برگزیده . شرح
ردہ بنڈی کنگرہ	۴۴۹۵PIR
ردہ بنڈی دیوبی	۱/۲۱۸
شماره کتابشناسی ملی	۶۲۳۹۷۲۸

انتشارات سبزان

میدان فردوسی - خیابان موسوی (فرصت) - ساختمان ۵۴ - تلفن: ۸۸۴۷۰۴۴ - ۸۳۱۹۵۵۸

- گفتارهای شاهنامه
(دوران ایران کهن)
- نویسنده: محمد رسولی
- ناشر: سبزان
- خدمات نشر: واحد فنی سبزان
۸۸۳۴۸۹۹۱-۸۸۳۱۹۵۵۷
- نوبت چاپ: اول - تابستان ۱۳۹۹
- تیراژ: ۵۰۰ نسخه
- قیمت: ۲۰,۰۰۰ تومان
- چاپ و صحافی: کامیاب

فروش اینترنتی از طریق سایت آی‌آی کتاب www.iiketab.com

ISBN 978-600-117-543-5

شابک ۵-۵۴۳-۱۱۷-۶۰۰-۹۷۸

تقدیم به روان فردوسی بزرگ

«کاری از مؤسسه مطالعاتی بزرگمهر حکیم»

فهرست

۹	سرآغاز
۱۱	گفتار اول
۱۱	شاہنامه چیست؟
۱۴	گفتار دوم
۱۴	دین باوری و خدای پرستی در شاہنامه
۱۶	گفتار سوم
۱۶	اسطوره و تاریخ
۱۹	گفتار چهارم
۱۹	دوره‌های دوازده هزار سالی
۲۴	گفتار پنجم
۲۴	کیومرث در شاہنامه
۳۰	گفتار ششم
۳۰	هوشنج در شاہنامه
۳۳	گفتار هفتم
۳۳	تھمورث در شاہنامه
۳۵	گفتار هشتم
۳۵	جمشید در شاہنامه
۳۸	گفتار نهم
۳۸	ضحاک در شاہنامه
۴۱	گفتار دهم

۴۱	فریدون در شاهنامه
۴۴	گفتار یازدهم
۴۴	منوچهر در شاهنامه
۴۷	گفتار دوازدهم
۴۷	نگاه نوین علمی به شاهنامه
۴۹	گفتار سیزدهم
۴۹	گفتار اندر زادن زال
۵۲	گفتار چهاردهم
۵۲	گفتار اندر زادن رستم
۵۵	گفتار پانزدهم
۵۵	جنگ‌های ایران و توران
۵۸	گفتار شانزدهم
۵۸	نوذر در شاهنامه
۶۱	گفتار هفدهم
۶۱	ورود رستم به میدان‌های رزم در شاهنامه
۶۴	گفتار هزدهم
۶۴	پادشاهی کی قباد در شاهنامه
۶۷	گفتار نوزدهم
۶۷	پادشاهی کی کاووس و رفتن او به مازندران
۷۰	گفتار بیستم
۷۰	رفتن رستم به سوی مازندران برای نجات کی کاووس
۷۳	گفتار بیست و یکم
۷۳	خوان اول رستم
۷۶	گفتار بیست و دوم

خوان دوم رستم	۷۶
گفتار بیست و سوم	۷۹
خوان سوم رستم	۷۹
گفتار بیست و چهارم	۸۱
خوان چهارم رستم	۸۱
گفتار بیست و پنجم	۸۳
خوان پنجم رستم	۸۳
گفتار بیست و ششم	۸۵
خوان ششم رستم	۸۵
گفتار بیست و هفتم	۸۷
خوان هفتم رستم	۸۷
گفتار بیست و هشتم	۹۱
نبرد کاووس شاه با بربرستان و هاماوران	۹۱
گفتار بیست و نهم	۹۳
جهان آرایی کاووس و پرواز وی در آسمان	۹۳
گفتار سیام	۹۶
سهراب در شاهنامه	۹۶
گفتار سی و یکم	۹۹
رسیدن سهراب به دژ سپید	۹۹
گفتار سی و دوم	۱۰۲
سیاوش در شاهنامه	۱۰۲
گفتار سی و سوم	۱۰۴
کشته شدن سیاوش	۱۰۴
گفتار سی و چهارم	۱۰۶

۱۰۶.....	کی خسرو در شاهنامه
۱۰۸.....	گفتار سی و پنجم
۱۰۸.....	کاموس کشانی در شاهنامه
۱۱۱.....	گفتار سی و ششم
۱۱۱.....	لهراسب در شاهنامه
۱۱۳.....	گفتار سی و هفتم
۱۱۳.....	گشتاسب در شاهنامه
۱۱۵.....	گفتار سی و هشتم
۱۱۵.....	بهمن در شاهنامه
۱۱۷.....	گفتار سی و نهم
۱۱۷.....	همای در شاهنامه
۱۱۹.....	گفتار چهلم
۱۱۹.....	سرنوشت گشتاسیبان و پایان تاریخ دوره‌ی عهد کهن ایران
۱۲۲.....	مروری گزرا بر محتویات شاهنامه
۱۲۴.....	شاهنامه‌ی فردوسی در چه زمانی سروده شد؟
۱۲۵.....	شاهنامه چگونه تدوین شد؟
۱۲۷.....	تاریخ‌نویسی در ایران عهد کهن و باستان
۱۳۱.....	منابع
۱۳۳.....	نمایه

سرآغاز

تاریخ یکی از مهم‌ترین و ارزشمندترین دانش‌هاست که کاربردهای فراوانی برای جامعه‌شناسی، شناخت مردمان جامعه و حتی شناخت یک واحد سیاسی (به عنوان کشور) دارد.

تاریخ فقط قصه و داستان رویدادهای گذشته نیست که فایده‌ای نداشته باشد. تاریخ گذشته به انسان امروزی شناخت می‌دهد. با این شناخت و بینش می‌توان فردا را پیش‌بینی کرد و بالاتر از آن، می‌توان آینده را به درستی ساخت.

شاہنامه‌ی حکیم ابوالقاسم فردوسی شرح تاریخ سیاسی - اجتماعی گذشته‌ی ایران است؛ یعنی تاریخ است. چون تاریخ علمی مفید است، مطالعه‌ی دقیق شاهنامه هم سودمند است. وانگهی شاهنامه غیر از مطالب تاریخی دارای ابیات حکیمانه و نیز مطالب گوناگونی است که در جهات مختلف، مفیدند و پرداختن به این کتاب ارجمند کاری لازم و سودمند است.

در این کتاب از قسمت تاریخ ایران در عهد کهن (پیش از باستان) گفتارهایی مفید را به اختصار تقدیم شما خوانندگان ارجمند می‌نماییم.

در نظر است سلسله‌ی نوشتاری در خصوص شاهنامه‌پژوهی و علوم بسیاری که در این کتاب بی‌نظیر وجود دارد، تقدیم خوانندگان گرامی نماییم که قسمت نخست آن در ذیل می‌آید.

پس به یاری یزدان، جلد دوم این کتاب از دوران ایران باستان و جلد سوم از تاریخ ایران پس از اسلام تألیف و تقدیم خواهد شد.

گفتار اول شاهنامه چیست؟

این پرسش بظاهر ساده بسیار مهم، کلیدی و اساسی است. در این گفتار می‌کوشیم تا به این پرسش مهم پاسخ دهیم:

پاسخ این پرسش این است: شاهنامه روایت تاریخ ایران است. شاهنامه‌ی حکیم ابوالقاسم فردوسی دربرگیرنده‌ی تاریخ ایران از آغاز تشکیل دولت و ملت در ایران تا پایان دوره‌ی ساسانیان است. از آغاز تشکیل دولت در ایران، یعنی از زمان کیومرث تا پایان دوران ساسانیان، در شاهنامه بیان شده است. طول این مدت ۸۵۰۰ سال می‌شود. خوب است برای درک بهتر مطلب، راجع به کل تاریخ ایران توضیحی ارائه دهیم. این توضیح حائز اهمیت‌بنیادین است. لذا توجه به آن ضروری است. می‌توان تاریخ ایران را از آغاز تا امروز به سه دوره تقسیم کرد:

- دوره‌ی اول از آغاز تا پیش از مادها، از این دوره به عنوان «دوران کهن» نام می‌بریم.

- دوره‌ی دوم از مادها تا پایان ساسانیان، این دوره را «دوران باستان» می‌نامیم.

- دوره‌ی سوم را می‌توان دوران نو (تازه) نامید که از آن با نام «دوران اسلامی» هم یاد می‌شود.

شاهنامه دربرگیرنده‌ی تاریخ آن دو دوره‌ی اول است. دوره‌ی اول چیزی در حدود پنج هزار و سیصد سال است و دوره‌ی دوم تقریباً هزار و پانصد سال است. البته بین این دو دوره یک مقطع زمانی هم وجود دارد که مبهم است، یعنی گفته

نشده است؛ ولی ما الان به آن کاری نداریم. آنچه باید به آن توجه داشت این است که شاهنامه بیان تاریخ ایران در این دو دوره یعنی دوران کهن و دوران باستان است. در واقع، رویداد آغازین شاهنامه که با پادشاهی کیومرث شروع می‌شود، مربوط به زمانی در حدود ده هزار سال پیش است و دوران باستان نیز از زمان حدود سه هزار سال پیش آغاز می‌شود. ما وقتی شاهنامه می‌خوانیم، با رویدادهای چنین زمانی مواجه هستیم. اگرچه تکرار مطلب می‌تواند ملال آور باشد ولی به جهت اهمیت موضوع به طور تکراری عرض می‌نماییم که شاهنامه دو مقطع از تاریخ طولانی ایران را یعنی تاریخ دوران کهن (از حدود ده هزار سال پیش) و تاریخ وقایع ایران باستان را (از زمان در حدود سه هزار سال پیش) برای ما روایت می‌کند.

با توجه به ادعایی که مطرح شد، ممکن است برای هر شنونده‌ای این پرسش مطرح شود که: اگر همه‌ی آنچه در شاهنامه نوشته شده تاریخ محض است، پس چرا برخی مطالب یا موجودات شاهنامه با زندگی واقعی آدمی تطبیق ندارند؟ برای مثال، در شاهنامه از عمرهای خیلی طولانی سخن گفته شده است، مثلًاً گفته شده که جمشید هفت‌صد سال پادشاهی کرد! یا ضحاک هزار سال. مگر می‌شود انسان چنین عمر طولانی داشته باشد؟ یا اینکه قضایایی مانند وجود سیمرغ چیست؟ چگونه پرندۀ حرف می‌زند و کارهایی می‌کند که پذیرش آن با عقل جور درنمی‌آید؟!

این‌ها افسانه و اسطوره نیست و همه پاسخ دارد: نخست، جالب است یادآور شویم که در خود شاهنامه می‌گوید: «در این کتاب هر چه را متوجه نشدی یک رمزی دارد، آن رمز را پیدا کن.»

تو این را دروغ و فسانه ندان	به یک سان روشن زمانه مخوان
از آن هرچه اندر خورد با خرد	دگر برده رمز معنی برد

برای مثال، اینجا دو پرسش مطرح شد که معماهی آن‌ها را می‌گشاییم و رمزشان را می‌گوییم. راز طولانی بودن عمر برخی افراد در شاهنامه این است که آن‌ها یک تن نیستند بلکه نام فرد در واقع نام یک زنجیره‌ی پادشاهی است، یک سلسله است. جمشید نام سلسله‌ی جمشیدیان است. ضحاک سلسله‌ی ضحاکیان است که هزار سال بر ایران حکمرانی کرد.

سیمرغ نام سرپزشک شهر و پزشک حاذق دوران است. در واقع، با توجه به سایر ابیات شاهنامه و با توجه به دلایل دیگر کشف شده که سی مرغ نام پزشک است. چنان‌که در ادوار بعدی هم در آغاز نام پزشکان مهم، «سی» وجود داشته است. مانند سی مرغ، سی نا، سی نوهه و ... لذا شاهنامه تاریخ است و همه‌ی مطالب آن را باید به دید واقعی و جدی نگریست.

گفتار دوم

دین باوری و خداپرستی در شاهنامه

دعوت به خداشناسی و خداباوری و در نظر داشتن خداوند بزرگ و به یاد خدا بودن از جمله مأموریت‌های اصلی شاهنامه است.

شاید برخی که از دور به شاهنامه نگاه می‌کنند و با آن آشنایی لازم را ندارند این را ندانند که شاهنامه، بسیار زیاد، مفاهیم دینی را بیان می‌کند و خواننده را به دین‌باوری و رعایت مفاهیم مربوط به آن دعوت می‌نماید. شاهنامه، به گونه‌ای، آموزه‌های دینی را به طور کامل در خود دارد.

در این کتاب، بارها و به دفعات، انسان دعوت به سوی خدا می‌شود. در پژوهشی که اینجانب انجام دادم، متوجه شدم که شاهنامه آموزه‌های دینی را در پنج محور موضوعی ۱- خداشناسی ۲- معاد و باور به روز آخرت ۳- لزوم التزام عملی به دین ۴- نیکوکاری ۵- پذیرش نبوت و امامت بیان کرده است.

برای نمونه، راجع به خداشناسی و توجه به خدا، ایات بسیار زیادی داریم از جمله:

به نام خداوند جان و خرد کزین برتر اندیشه بر نگذرد

جز او را مخوان کردگار جهان جز او را مدان آشکار و نهان

همچنین درباره‌ی سایر مفاهیم دینی در شاهنامه‌ی فردوسی سخن بسیار رفته است. از جمله، در خصوص اعتقاد و ایمان به اینکه خداوند متعال بر همه چیز مسلط است و اراده‌ی الهی بر همه‌ی امور از کوچک تا بزرگ سیطره دارد. ایاتی داریم که به روشنی این معنا را می‌رساند.

بیاشد به فرمان او هر چه خواست
همه بندگانیم و او پادشاه است
اندرزهای اخلاقی و دینی را در این کتاب شاهدیم. حتی در خصوص نهی از
منکر. مانند بیت:

بدو گفت کای ناز دیده جوان مبر دست سوی بدی تا توان
او راجع به اصل ذات اقدس الهی می‌فرماید:

نبینی مرنجان دو بیننده را	به بینندهان آفریننده را
که او برتر از نام و از جایگاه	نیابد بدو نیز اندیشه راه
نیابد بدو راه جان و خرد	سخن هرچه زین گوهران بگذرد
میان بندگی را بایدست بست	ستودن نداند کس او را چو هست
در اندیشه‌ی سخته کی گنجد اوی	خرد را و جان را همی سنجد اوی
ز گفتار بی کار یکسو شوی	به هستیش باید که خستو شوی

همچنین در ستایش پیامبر و پیامبری و نبوت و نیز در تشویق به
دوسտ داشتن اهل بیت نبوت و پیروی از امام معصوم در شاهنامه داریم که:
دل از تیرگی‌ها به این آب شوی به گفتار پیغمبرت راه جوی
خداآوند امر و خداوند نهی چه گفت آن خداوند تنزیل و وحی
درست این سخن گفت پیغمبر است که من شهر علمم، علیم در است
و بسیاری ابیات دیگر در شاهنامه‌ی فردوسی وجود دارد که در تأیید و ترویج
آموزه‌های دینی و باورهای صحیح دینی می‌باشد.

بی‌دلیل نیست که شاهنامه را نه تنها یک کتاب بلکه کتابخانه می‌نامند، چون
علوم مختلفی در شاهنامه وجود دارد که از جمله‌ی آن‌ها مبانی دینی و اخلاقی
است.